

[Lilli Gyldenkilde]

Ligeledes fastslås det tydeligt, at forslaget er en fastholdelse af arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet, og det er præcis det, vi i SF ønsker at ændre på med vores forslag til ØD-VD. Dette forslag medfører på ingen måde, at de ansatte får større indflydelse på egen hverdag på arbejdspladserne, tværtimod er intentionerne i det, at de ansatte skal solidariser sig med arbejdsgiverne for at hjælpe dem med at opnå størst mulig profit – det kalder vi det i vores parti, andre ville kalde det rentabilitet.

Når der i forslagets bemærkninger står, at de ansatte får noget for noget, er det at putte blå i øjnene på folk, for det, de får, er en opfordring til ikke at få mere i lønningsposen til gengæld for et tvivlsomt overskud efter 5 år.

Det kan SF naturligvis ikke medvirke til. Det er en demokratisering af arbejdslivet og det økonomiske liv i Danmark, vi trænger til, og ikke noget som det, der ligger her, og som faktisk er ingenting.

Jeg vil lige bruge to ord af min taletid på at sige, at det bekymrer mig en smule, at både arbejdsministeren og den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Poulsen, udtrykte et ganske vist meget spinkelt håb, men dog et lille håb om at kunne diskutere overskudsdeling videre med centrum-demokraterne. Alttså: I laver en form for overskudsdeling, som ligner dette forslag og i øvrigt også noget af det, som I selv var inde på i december måned, uden at vi får et solidarisk princip og en kollektiv fond. Så har I lagt gift for al

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ikke direkte tale.

Lilli Gyldenkilde (SF):

. . . . Nå – så har man lagt gift for enhver fornuftig ØD-tanke fremover. Det, der skulle ligge i hele ØD-grundtanken, var jo netop indflydelse for de ansatte i de enkelte virksomheder på deres egen hverdag og dette, at man fik nogle nye magtpositioner at kæmpe ud fra. Det er det, der ligger i alle hidtil kendte ØD-tanker. Derfor håber jeg, at det meget spinkle håb, der var, er så spinkelt, at det ikke kan blive til noget.

Lone Dybkjær (RV):

Også jeg hører til dem, der om ikke er blevet glad, så dog i hvert fald spidsede ører, da centrum-demokraterne proklamerede, at de ville fremsætte et forslag om obligatorisk overskudsdeling. Når jeg ikke var helt så glad, som arbejdsministeren måske var, var det, fordi jeg huskede, hvad det var, partiets ordfører havde sagt under vores debat i december om obligatorisk overskudsdeling, hvor han citerede Handelsbankens førstedirektør, Bendt Hansen, som havde udtalt, at han var tilhænger af tvungen udbyttedeling og havde bragt tidligere tiders gratialebegreb – han kaldte det ganske vist tantieme, men jeg kunne fornemme, at han mente gratialer – ind i billedet, og han talte varmt for den fordel, der kunne være ved et sådant arrangement. Derfor kunne man godt, allerede da man hørte ordene, få en mistanke om, at det var noget af det, centrum-demokraterne havde i tankerne, og det er det jo rent faktisk også. Jeg synes, det i virkeligheden er en ejendommelig overskrift, man har givet forslaget. Selv om jeg selvfølgelig godt kan se, at der logisk er tale om en tvungen overskudsdeling, ville det nok alligevel være mere rigtigt, hvis man kaldte det ved dets rette navn, nemlig obligatorisk bonus eller gratialeuddeling, og så kan det da godt være, at debatten havde taget en anden form.

Jeg forstår sådan set ikke helt vestres, de konservatives og til dels fremskridtspartiets forargelse over dette forslag, for der er jo reelt kun tale om en bonus- eller gratialeuddeling på basis af en løntilbageholdenhed. Men det mener de altså er en forkert måde at gøre det på, og det er jo så deres sag.

Når vi synes, det er et dårligt forslag, er det selvfølgelig, fordi det ikke har spor med det, vi forstår ved obligatorisk overskudsdeling og medindflydelse at gøre, for der er ikke gnist af medindflydelse i dette forslag. Her er bare tale om gratiale eller bonus, oven i købet med 5 års forsinkelse, med visse skattemæssige fordele. Derfor synes vi, at det er det, man skal diskutere, hvis det er det, man vil fremme. Det er vi ikke tilhængere af at der skal lovgives om.

Vi er derimod tilhængere af, at vi kommer videre i diskussionen om medindflydelse og medbestemmelse knyttet til en obligatorisk overskudsdeling. Men det er jo noget ganske andet end centrum-demokraternes forslag, så det kan vi altså ikke tilslutte os.